

Mishnah Keritot, chapter 1

משנה כריתות פרק א

(1) There are thirty-six [transgressions] in the Torah [that are punishable] with excision *karet* [if one transgressed intentionally but was not warned]: One who has relations with his mother, his father's wife, or with his daughter-in-law; one who has relations with a male, or with a beast, or a woman who has relations with a beast, one who has relations with a woman and her daughter [included in "A woman and her daughter" are his own daughter [even if he forcefully violated her mother who was not his wife, his daughter's daughter, his son's daughter if he had relations with his daughter's daughter or his son's daughter who were born to him out of that forced relationship, his wife's daughter i.e., a stepdaughter and the daughter of her daughter or the daughter of her son, his mother-in-law, her mother, and his father-in-law's mother], [one who has relations] with a married woman, with his sister, with his father's sister, with his mother's sister, his wife's sister, his brother's wife, the wife of his father's brother. with a menstruant; one who blasphemes, serves idols, gives his children over to *molekh* one who practices *ov* [or *yidoni*], one who desecrates the Shabbat, one who eats sanctified food when defiled, or enters the Temple precincts in a defiled state, one who consumes forbidden *heilev*, blood, *notar*, *piggul*, one who offers up sanctified animals

א שלשים ושש כריתות בתורה, הבא על האם, ועל אשת האב, ועל הכלה, הבא על הזכור, ועל הבהמה, ואשה המביאה את הבהמה עליה, הבא על אשה ובתה, ועל אשת איש, הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה, המגדף, והעובד עבודה זרה, והנותן מזרעו למלך, ובעל אוב, המחלל את השבת, וטמא שאכל את הקדש, והבא למקדש טמא, האוכל חלב, ודם, ונותר, ופגול, השוחט

רבנו עובדיה מברטנורא

א שלשים ושש כריתות. לעובר במזיד בלא התראה: הבא על אשה ובתה. ובת בתה ובת בנה בכלל. וכן בתו ובת בתו ובת בנו, חמותו ואם חמותו ואם חמיו, כולם בכלל זה: המגדף. מברך את השם: והעובד עבודה זרה. כדרך עבודה. או המזבח והמקטר והמנסך והמשתחוה אפילו שאין דרך עבודתה בכך: בעל אוב. וידעוני בכלל. ששניהם בלאו אחד נאמרו. ותנא נקט אוב שהוא ראשון במקרא: והמחלל את השבת. באחת מאבות מלאכות ארבעים חסר אחת ותולדותיה: נותר. קדשים לאחר שעבר זמנן: פגול. קדשים שחשב לאכלן חוץ לזמנן או חוץ למקומן: השוחט. קדשים בחוץ חייב אע"פ שלא העלן. דכתיב (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת: ומעלה. נמי בכרת דכתיב (שם) אשר יעלה עולה או זבח ואל פתח אהל מועד לא

outside [the Temple precincts], one who eats *hametz* on *Pesah*, eating, or performing forbidden labor on Yom Kippur, one who compounds oil of anointing, or makes incense, or uses oil of anointing. One who transgresses the [obligation of making a] *pesah* offering and circumcision [are liable

וְהַמְעֵלָה בַּחוּץ, הָאוֹכֵל חֶמֶץ בַּפֶּסַח, וְהָאוֹכֵל וְהַעוֹשֶׂה מְלָאכָה בְיוֹם הַכַּפּוּרִים, הַמִּפְטֵם אֶת הַשֶּׁמֶן, וְהַמִּפְטֵם אֶת הַקְטֹרֶת, וְהִסָּד בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה. הַפֶּסַח וְהַמִּילָה בְּמִצּוֹת עֲשֵׂה: ב עַל אֱלוֹ תַיִבִים עַל זְדוּנָם כְּרַת, וְעַל שִׁגְגָתָם חֲטָאָת, וְעַל לֹא הוֹדַע שְׁלֵהָן אֲשֶׁם תְּלוּי, חוּץ מִן הַמִּטְמֵא מְקַדֵּשׁ וְקָדְשֵׁיו, מִפְּנֵי שֶׁהוּא

karet] from among the positive commandments.

(2) Regarding these [aforementioned] if transgressed intentionally one is liable excision if transgressed unintentionally [he is liable to bring] a sin-offering [a case of transgressing unintentionally would be if he had relations with a forbidden woman having thought it was his wife or idolatry thinking that only sacrifices and the like were prohibited and not bowing down, thus he is aware that there is a prohibition but not aware that his actions violate the prohibition however, if was not aware that there was a prohibition that would be considered an accident and would not incur any liability] and if there is a doubt regarding whether, or not, he transgressed, [he is liable to bring] an *asham taluy* [— a doubtful guilt-offering, which suspends liability for him while there is doubt, hence *taluy*, meaning suspended], except in the case of [doubt regarding] one who defiled the Temple or its consecrated things, since one is liable in such a

רבנו עובדיה מברטנורא

ביאנו. ואם שחט והעלה בשוגג, חייב שתי חטאות: והמפטם את שמן המשחה. במשקל סממנים ובמדת השמן כמו שעשאו משה במדבר. והוא שיעשנו לסוך בו, אבל המפטמו להתלמד או למסרו לצבור אינו חייב: והמפטם את הקטורת. אחד עשר סממני הקטורת, אם לקח מכל אחד מהם כפי משקלו הקצוב בדברי חכמים ועירבם כדרך שהיו מערבים הקטורת שמקטירים בבית המקדש, חייב כרת. והוא שיעשנה להריח בה. אבל עשאה להתלמד או למסרה לצבור, פטור: והסך בשמן המשחה. שעשה משה, שלא לצורך כהונה ומלכות, חייב. שלא היו נותנים מאתו שמן אלא על ראש כהן גדול, ואפילו היה בן כהן גדול מושחים אותו באותו שמן שעשה משה במדבר. וממנו מושחים מלכי בית דוד. ואין מושחין מלך בן מלך אם לא היה שם מחלוקת, כמו שמשחו שלמה מפני מחלוקתו של אדוניהו, ויואש מפני מחלוקתו של עתליהו, ויהו אחז מפני יהויקים אחיו שהיה גדול ממנו. ומשיחת הכהנים היא שיוצקים מן השמן על ראשו ומושחין בין גבות עיניו כמין כ"י יונית. ומשיחת המלכים כמין נור: הפסח והמילה במצות עשה. ויש בהן כרת. ואין קרבן על שגגתן. אבל כוליהו הנך לא תעשה נינהו, וחייבים על שגגתן קרבן, דאין קרבן אלא על לאו. דגבי קרבן כתיב ויקרא (ו) ועשה אחת מכל מצות ה' אשר לא תיעשינה: ב ועל שגגתן חטאת. שגגה שחייבים עליה חטאת היא כגון הבא על אחת מן העריות כסבור שהיא אשתו והעובד עבודה זרה שמשתחוה לה כסבור זיבוח וקיסור וניסוך אסרה תורה ולא השתחויה, והמחלל את השבת כסבור חול הוא, וכן כל כיוצא

case to a sliding-scale sacrifice [and the general rule is one is only liable an *asham taluy* only in a case where he would be liable a definite sin-offering for violating unintentionally]. These are the words of Rabbi Meir while the Sages say: Also the blasphemer [is not liable a sin-offering for unintentional violation and not an *asham taluy* when in doubt], for it says: “One law shall apply to anyone who **does** sins inadvertently” (Numbers 15:29), excluding the blasphemer who sins without any **doing** positive action [the *halachah* follows the Sages].

(3) There are those who bring an offering, which is eaten and there are those that bring an offering which is not eaten and some bring no offering at all. Some bring an offering which is eaten: If a woman discharges something similar to an animal, beast or bird, these [are eaten and] are the words of Rabbi Meir, but the Sages say: Only if it [the discharge] has some form of a human being. If a woman discharged a sandal-like fetus or a placenta, or [a fetus with] an articulate shape, or if [the embryo] came out in pieces. So too, if a maid-servant miscarries, she

רבנו עובדיה מברטנורא

בזה שידוע בעיקר האיסור אלא שנעלם ממנו זה המעשה שעושה. אבל האומר מותר לגמרי, דעוקר כל הגוף, כגון האומר אין שבת בתורה, אין עבודה זרה בתורה, לא שוגג הוא זה אלא אנוס גמור הוא ופטור: **לא הודע**. כגון שני זיתים אחד של חלב ואחד של שומן, אבל אחד מהן ואינו יודע איזה מהן אבל. אשתו ואחותו עמו במטה, בא על אחת מהן ואינו יודע על איזו מהן בא: **אשם תלוי**. לפי שבא על הספק קרוי אשם תלוי, שתולה ומגין עליו מן היסורין, ואינו מכפר, שאם נודע אליו אחר כך בבירור שחטא, מביא חטאת קבועה: **המטמא מקדש וקדשיו**. שנכנס למקדש כשהוא טמא, או אכל קדשים בטומאה: **מפני שהוא בעולה ויורד**. ואין אשם תלוי בא אלא על דבר שודונו כרת ושגגתו חטאת קבועה, והאי הואיל ושגגתו בעולה ויורד, אין בלא הודע שלו אשם תלוי: **אף המגדף**. אין מביאין על שגגתו חטאת, ועל לא הודע שלו נמי אין חייבים אשם תלוי, דרחמנא אמר גבי חטאת, לעושה בשגגה, פרט למגדף שאין בו מעשה. והלכה כחכמים: **ג כמין בהמה חיה ועוף**. הואיל ונאמרה בהן יצירה באדם. ואין הלכה כר' מאיר: **סנדל**. ולד הוא, אלא שנפחתה צורתו. ולשון סנדל, שנאוי ודל. כך מצאתי. ורבותי פירשו שהיא חתיכת בשר עשויה כצורת סנדל ורגילה לבוא עם ודל: **שליא**. שאין שליא בלא ודל: **שפיר מרוקם**. עור שהולד מרוקם בו שיש בתוכו צורת אברים קטנים, ולפי שעשוי כשופורת של ביצה קרוי שפיר: **וכן שפחה שהפילה**. דסלקא דעתך אמינא כי קאמרינן כל מצות שהאשה חייבת בהם עבד חייב בהם, הני מילי מצות השוות באיש ובאשה, אבל יולדת

בעולה ויורד, דברי רבי מאיר. והחכמים אומרים, אף המגדף, שנאמר (במדבר טו), תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה, יצא מגדף, שאינו (עושה) מעשה: **ג יש מביאות קרבן ונאכל, ויש מביאות ואינו נאכל, ויש שאינן מביאות**. אלו מביאות קרבן ונאכל, המפלות כמין בהמה חיה ועוף, דברי רבי מאיר. והחכמים אומרים, עד שיהא בו מצורת האדם. המפלת סנדל, או שליא, ושפיר מרוקם, והיוצא מחתך, וכן שפחה שהפילה,

brings an offering which is eaten.

(4) The following bring an offering which are not eaten: A woman who discharges but does not know what she discharged [if it was humanlike or similar to a fish], or if two women discharged one something that is not liable and one something that is liable [in such a case she brings two birds, one as a burnt-offering, where she

conditions it, saying: If I am liable, let this be a burnt-offering and if I am not liable let it be a freewill-offering, however, regarding the second bird, the sin-offering, since there is no freewill-offering for sin-offerings no conditions can be made and thus if in fact she were not liable a birthing offering the piercing of its neck would render it non-kosher, hence it may not be eaten]. Rabbi Yose says: When does this apply only when this one went to the east and one went to the west but if both remained together they bring one offering together [and each condition it by saying: If I am the one who is liable, let the offerings be mine if not let them be yours and] which is eaten.

(5) The following do not bring any offering: One who discharges a sac full of water or of blood or with a many colored substance; or if the discharge was in the shape of a fish, locust, non-kosher crawlers or reptiles; or if the miscarriage took place on the fortieth day [after conception, all of these have no similarity to

רבנו עובדיה מברטנורא

דבנשים איתא ובאנשים ליתא אימר לא תיחייב שפחה, להכי תני וכן שפחה שהפילה: **ד ואין ידוע מה הפילה.** אם צורת אדם וחייבת, אם דגים וחגבים ופטורה, מביאה קרבן שתי תורים אחת לעולה ואחת לחטאת. על של עולה מתנה ואומרת, אם מין חובה ילדתי, תהא לחובתי, ואם לאו, תהא עולת נדבה. אבל חטאת, לא מציא לאתנויי, דאין חטאת נדבה, ומייתא בספק, ואינו נאכל, דשמא לאו בת קרבן היא, ומליקתה כנבילה בעלמא. ומשום חולין בעזרה, לא איכפת לך, דכיון דאין למזבח אלא דמה לא חשיב אכילה: **וכן שתי נשים שהפילו.** במחבוא: **אחת מין פטור.** כמין דגים וחגבים: **ואחת מין חובה.** סנדל או שליא. ואין ידוע איזה הפילה מין חובה. מביאין כל אחת שתי תורים ואינו נאכל: **אימתי.** אינו נאכל: **בזמן שהלכו.** שהביאו קניהן לכהן והלכו לדרך ואין יכולות להתנות. אבל אם שתייהן עומדות כאחת, מביאות חטאת אחת ומתנות ביניהן, אם אני החייבת, הרי היא שלי והחלקך מחול לי. ואם את החייבת, הרי היא שלך והחלקי מחול לך. ואותו חטאת קרב ונאכל. דדוקא חטאת שבא על חטא אין תנאי מועיל בו, דכתביב (ויקרא ד) או הודע אלי חטאתו, אבל הכא דכי קא מיייתין נשים קרבן לאשתריוי באכילת קדשים הוא, מיייתין ומתניין. ואין הלכה כר' יוסי: **ה גנינים.** גוונים. ואני שמעתי כמין תולעים: **המפלת יום ארבעים.** דעד שיעברו ארבעים יום

מביאה קרבן ונאכל: **ד אלו מביאות ואינו נאכל.** המפלת ואין ידוע מה הפילה, וכן שתי נשים שהפילו אחת ממין פטור ואחת ממין חובה. אמר רבי יוסי, אימתי, בזמן שהלכו זו למזרח וזו למערב. אבל אם היו שתייהן עומדות כאחת, מביאות קרבן ונאכל: **ה אלו שאינן מביאות,** המפלת שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנינים, המפלת כמין דגים ותגבים שקצים ורמשים, המפלת יום

a human fetus], or if it was extracted by means of cesarian section [the verse states regarding the birth offerings: “When a woman **conceives and gives birth**” (Leviticus 12:2) the Sages maintain only if she gives birth the same way she conceived, i.e., by the birthing canal]. Rabbi Shimon obligates in the case of a cesarian section.

אַרְבָּעִים, וַיּוּצֵא דֹפֶן. רַבִּי שִׁמְעוֹן מְחַיֵּב בְּיוֹצֵא דֹפֶן: וְהַמְּפֹלֶת אוֹר לְשִׁמוֹנִים וָאֶחָד, בֵּית שְׁמַאי פּוֹטְרִין מִן הַקֶּרְבָּן, וּבֵית הַלֵּל מְחַיֵּבִים. אָמְרוּ בֵּית הַלֵּל לְבֵית שְׁמַאי, מֵאִי שָׁנָא אוֹר לְשִׁמוֹנִים וָאֶחָד מִיּוֹם שְׁמוֹנִים וָאֶחָד אִם שָׁוָה

(6) [The verses state: “And if she gives birth to a female, then she will be impure for two weeks, just like [the impurity of her menstruation. And for sixty-six more days, she will remain in the blood of purity. And when the days of her purification have been completed, ... then she must bring a less than a year-old sheep as a burnt-offering, and a young dove or a turtle-dove as a sin-offering.” (Leviticus 12:5-6) If during the sixty-six day period of the blood of purity she got pregnant and then discharged a fetus, she starts a fresh count and need bring only set of offerings for both the birth and the discharge, but if she got pregnant and discharged after the eightieth day, even if she had not yet brought her offering for the first birth, she must now bring two separate sets of offerings for each episode.] If [after the birth of a female] one discharges [a fetus] on the eve of the eighty-first day the School of Shammai [maintain that since she may not bring an offering that night therefore in essence for all practical purposes she is still in her 80 day period of the first count and thus] exempts from an [additional] offering but the school of Hillel [maintain that since the night is the start of the day it is in fact the eighty-first day and] obligates [a separate offering]. Said the School of Hillel to the School of Shammai: What is the difference between the eve of the eighty-first day and the eighty-first day itself? Since it is the same [as the eighty-first day] regarding the laws defilement [i.e., if she saw a blood

רבנו עובדיה מברטנורא

להריונה הוי מייא בעלמא: ר' שמעון מחייב ביוצא דופן. דכתיב (שם יג) ואם נקבה תלד, והוה ליה למכתב ואם נקבה היא, אלא ריבה לה לידה אחרת, ומאי היא, יוצא דופן. ותנא קמא סבר, אמר קרא (שם) אשה כי תזריע וילדה, עד שתלד ממקום שמזרעת: וְהַמְּפֹלֶת לְאוֹר שְׁמוֹנִים וָאֶחָד. שִׁילְדָה נִקְבָּה, וְלִיל שְׁמוֹנִים וָאֶחָד שְׁחִיתָהּ רְאוּיָה לְמַחַר לְהַבִּיא כְּפֶרְתָּהּ הַפִּילָה: בֵּית שְׁמַאי פּוֹטְרִים מִן הַקֶּרְבָּן. מְלִידָה שְׁנִיָּה. אַע"ג דְּלֵאחַר מְלֵאת הוּא, הוּאִיל וְלִילָה הוּא וְלֹא יִצְתָה שְׁעָה רְאוּיָה לְקֶרְבָּן, דְּלִילָה מְחוּסָר זְמַן קֶרְבָּן הוּא, דְּכֵתִיב (שם ז) בְּיוֹם צוּתוֹ, הַלֵּכְךָ לַעֲנִין קֶרְבָּן כְּתוּב מְלֵאת דְּמֵי: מֵאִי שָׁנָא אוֹר לְשִׁמוֹנִים וָאֶחָד מִיּוֹם שְׁמוֹנִים וָאֶחָד. דּוּדַאי חֵיבַת קֶרְבָּן עַל הַנֶּפֶל שֶׁהַפִּילָה לְדַבְרֵי הַכֵּל

discharge on the eve of the eighty-first day you admit that she is defiled and we don't say that it is still part of the sixty-six day period of pure blood] why [then] is it not the same regarding their [required] offerings? The School of Shammai said to them: No if you maintain this in the case where she had discharged a fetus on the eighty-first day where it occurred at the [a.m.] time, when she was fit to bring an offering [for the first birth], can you say the same regarding where she had discharged a fetus on the eve of the eighty-first day being that it did not occur at a time when she was fit to bring an offering [for the first birth]?

Said to them the School of Hillel: The case of a discharged fetus on the eighty-first day which fell out on a Shabbat will prove it, where the discharge took place at a time when she was unfit to bring an offering [due to Shabbat] and yet she is liable to bring a [new] offering. The School of Shammai said to them: No! For if you will maintain this of the eighty-first day which fell on a Shabbat which though indeed not fit for offerings of an individual is at least fit for communal offerings, would you maintain this of a discharge on the eve of the eighty-first day seeing that the night is fit neither for offerings of the individual nor for communal offerings? And as to your argument of defilement of the blood it does not prove anything, for also when the discharge took place within the sixty-six day period of purity the blood is defiled [and she starts a new count] and yet [at the end of the new count] she is exempt from an [additional] offering.

רבנו עובדיה מברטנורא

הואיל ואחר מלאת הפילה: אם שוה לו לטומאה. שהרי אתם מודים שבשקיעת החמה של יום שמונים בליל שמונים ואחד טמאה: הדמים אין מוכיחים. והדם שאתם אומרים אם שוה לו לטומאה, אינו ראיה, שהרי המפלת תוך מלאת דמה טמא מפני הלידה, ואינה חייבת קרבן שני לפי שכל שבא בתוך מלאת נחשב כאילו בא עם הולד הראשון ובהא מודו

לו לטמאה, לא ישוה לו לקרבן. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד, שכן יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן, תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד, שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן. אמרו להן בית הלל, והרי המפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת תוכיח, שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן וחייבת בקרבן. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת, שאף על פי שאינו ראוי לקרבן יחיד, ראוי לקרבן צבור, תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד, שאין הלילה ראוי לא לקרבן יחיד ולא לקרבן צבור. הדמים אינן מוכיחין, שהמפלת בתוך מלאת, דמיה טמאין, ופטורה מן הקרבן:

(7) If a woman had five doubtful [zavah] issues [i.e., she saw three days in a row in five instances but does not know whether this was during her seven day *niddah* cycle, where Biblically there is no consequence, or during her eleven day *zavah* cycle, resulting that she must bring an offering to complete the purification

process], or five doubtful births [i.e., she does not know if the discharge was shaped like a fish or had some human form], she only need bring one offering [a bird sin-offering to complete the purification process] and may then partake of sacrificial flesh [just like one immersion in a mikvah produces purification for more than one instance of defilement, here too, the one offering completes the purification process] and she is not bound to bring the other offerings [since if she is not liable it is a non-sanctified offering on the altar and thus the Rabbis only permitted one offering]. If she had five certain [zavah] issues, or five certain births, she brings one offering [to complete the purification process] and may then partake of sacrificial flesh; but she is still obligated to offer the other offerings. It once happened in Jerusalem that [due to demand] the price of a pair of doves rose to a gold dinar. Said Rabbi Shimon ben Gamliel [I swear] by [the Holiness of] this Temple, I will not go to sleep this night before [the price goes down to] a silver dinar. He then entered Bet Din and taught: If a woman had five

רבנו עובדיה מברטנורא

בית הלל: ז' חמשה ספיקי זיבות. ספק זיבה הוי כגון טועה שראתה שלשה ימים ואינה יודעת אם בימי נדתה אם בימי זיבתה, מביאה קרבן ואינו נאכל. וספק לידה הוי כגון הפילה ואינה יודעת מה הפילה. ואם יש עליה חמשה ספקות של זיבה, או חמשה ספקות של לידה: מביאה קרבן אחד. חטאת העוף הבא על הספק; ואוכלת בזבחים. שהרי הקרבן הזה לטהרה בא, הרי הוא כטבילה, שאם נטמאת האשה כמה טומאות, טבילה אחת עולה לכולם, אף קרבן זה כן: ואין השאר עליה חובה. לא הצריכה חכמים להביאן, שאף האחד בקושי התירו להקריב ספק מליקת חולין למזבח, אלא שאם לא כן אין לה תקנה לטהר בקדשים: חמש לידות וראות או חמש זיבות וראות, מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים. כדפרישנא: והשאר עליה חובה. דתניא, יכול תביא על הלידה שלפני מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת קרבן אחד לשניהם, תלמוד לומר (ויקרא יב) זאת תורת היולדת: קנינן. שתי קנינן. דהיינו ארבע תורין: בדינרי זהב. בשני דינרין זהובים, דינר זהב לכל קן: המעון הזה. שבועה היא: נכנס לבית דין ולימד כו'. אע"פ שהיקל בשל תורה ולימד דבר שאינו

ז' האשה שיש עליה ספק חמשה זיבות וספק חמשה לידות, מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, ואין השאר עליה חובה. חמש לידות וראות, חמש זיבות וראות, מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, והשאר עליה חובה. מעשה שעמדו קנים בירושלים בדינרי זהב. אמר רבן שמעון בן גמליאל, המעון הזה, לא אליו הללה, עד שיהיו בדינרין. נכנס לבית

certain issues or five certain births she brings one offering and may then partake of sacrificial flesh and she has no obligation regarding the other offerings. Subsequently the price of a

דין ולמד, האשה שיש עליה חמש לידות ודאות, חמש זיבות ודאות, מביאה קרבן אחד, ואוכלת בזבחים, ואין השאר עליה חובה. ועמדו קנים בו ביום פרבעתים:

pair of birds stood at a quarter dinar.

רבנו עובדיה מברטנורא

כהלכה, משום עת לעשות לה' עשה כן, שאלמלא כן לא ימצאו, וימנעו העניות מלהביא אפילו אחד ויאכלו קדשים בטומאת הגוף: ברבעתים. שתי קינין בשני רבעי דינר כסף. ודינר זהב הוא עשרים וחמשה דינרי כסף: